

NEDĚLNÍK ADAMA B. BARTOŠE (118) RADĚJI BABIŠ, NEŽ TOHLE...

infokuryr.cz/n/2023/01/24/nedelnik-adama-b-bartose-118-radeji-babis-nez-tohle

kuryr

24. ledna 2023

I dnes mám pro vás výmluvu, proč jsem nestihl nedělník „vyvěsit“ v neděli – a snad bude uvěřitelná. V sobotu se totiž konal volební sněm Národní demokracie – už šestý. Spojili jsme ho s výroční konferencí – už devátou. Předsednictvu totiž vypršel tříletý mandát a bylo potřeba zvolit předsedu a předsednictvo znovu. Protože se mi s mými kolegy v předsednictvu spolupracuje výtečně, přál jsem si, abychom jako tým pokračovali i v dalších letech. Zároveň jsem si přál, aby naše řady rozšířil Miroslav Šafář ze Svitav. Jsem vděčný delegátům sněmu, že všechna má přání vyslyšeli a že současnému vedení (rozšířenému o Mirka Šafáře) dali na další tři roky důvěru. Neberu to jako samozřejmost, vážím si toho a vnímám, k čemu mne to zavazuje. V neděli jsem se pak věnoval rodině a věcem, které jsem už několik dnů kvůli přípravě sněmu odkládal, takže k nedělníku jsem se dostal až v noci. Tolik na vysvětlenou.

Když jsme o datu konání sněmu rozhodovali, netušili jsme, že L. Vrábek svolá na tuto sobotu další demonstraci. Na poslední chvíli potvrdil, že na ní může vystoupit místopředseda ND Jan Sedláček, proto jsme se snažili průběh sněmu co nejvíce urychlit, abychom důležité body, u kterých místopředseda nemůže chybět, stihli

projednat, než odejde pozdravit účastníky demonstrace. A třebaž vyrazil z našeho sněmu včas (naše jednání probíhalo v centru, tedy nijak daleko od Václavského náměstí) a také na domluvený čas dorazil, promluvit nakonec nemohl, protože demonstrace byla ukončena předčasně. To píší jen na vysvětlení toho, proč se tam nakonec neobjevil, i když bylo původně jeho vystoupení avizováno.

Tady mi dovoďte poznámku, protože se sem hodí. Národní demokracie je k současným demonstracím zvána jen opatrně. Když velké demonstrace v září začínaly, byli jsme vyloženě odmítáni. Dnes – po pěti měsících – se situace už zlepšuje a mí kolegové se „mohou“ na Vrábelových akcích objevit. J. Sedláček vystupoval už na demonstraci na Hradčanském náměstí a pak před sídlem vlády v prosinci, I. Cícha na nedávné místní demonstraci „vrábelovců“ v Táboře (14. ledna), J. Sedláček v Plzni (15. ledna) a nejnověji měl vystoupit i tuto sobotu, i když to – jak jsem popsal – nakonec nedopadlo. Já osobně mám zatím na demonstracích ze strany organizátorů „stopku“ – to píší jen na vysvětlení toho, proč se na demonstracích neobjevuji. Není to tedy dáno mým nezájmem o dění na vlastenecké scéně ani tím, že bych tyto demonstrace z různého důvodu bojkotoval, ale obavami organizátorů, že jsem přílišný extrémista. A mně se nechce nikomu vysvětlovat, že nejsem... Ostatně, mí kolegové mne vždy dobře zastoupí, takže není důvod to víc řešit, než občasným připomenutím, proč tomu tak je...

Ale to jen tak na okraj mého nedělníku. Chtěl jsem jej spíše věnovat prezidentské volbě. Když jsme u toho extrémismu – sledoval jsem v neděli část duelu prezidentských kandidátů na ČT. Potěšilo mne, že si A. Babiš – na dotaz moderátora – nevzpomněl na žádné extrémistické strany, žádné extrémisty a že dokonce prý ani nikdy nečetl zprávy o extrémismu, které s železnou pravidelností vydává ministerstvo vnitra. Samozřejmě vím, proč to říká, ale i to se musí ocenit. Kdekdo jiný by se takové přitroublé otázky České televize zalekl a hned by se zaklínal nějakou korektní odpovědí. Babiš dělal, že neví, až to vypadalo téměř nedůvěryhodně, ale přesto neřekl a

nejmenoval. A vůbec tím teď nemyslím nás, ale myslím to obecně. Prostě extrémisté nejsou, Babiš si na ně nemohl vzpomenout – a to je dobře. Schválně jsem čekal, jak odpoví, zda se bude kroutit. Ustál to dobře. Před volbami žádný hlas nesmrdí. A tak to má být...

Minule jsem tu psal, že svůj případný hlas pro Babiše podmiňuji tím, že se jednoznačně postaví proti válce. No – dělá to ještě lépe, než jsem čekal. Jeho vymezení se proti válce téměř ovládlo mediální prostor, když na jeho billboardy začala útočit celá havlistická mašinerie, jak je to prý neetické. A já myslel, že ve válce jsme – vždyť to premiér Hřup už tolikrát řekl a také paní ministryně armády, co nosí tank pro jistotu i v kabelce...

Zase – je to kampaň, víme, proč to Andrej Babiš dělá, ale v zásadě moji podmínku splnil a já nemám důvod mu to nehodit (i když to bude ryze pragmatická volba, žádné „srdíčko“). Pro ty nerozhodnuté může být (a také bude) dalším argumentem pro Babiše právě ona už zmíněná masivní hysterická protikampaň, která překonává vše, co jsme tu poslední roky viděli. Babiš se stává stejně velkým zlem jako Covid či Putin. Zase to přeženou – tak jako vždy – ke své vlastní škodě. Zase vybudí vášně, ale v opačném táboře, než chtěli. Kampaň Antibabiš jede už několik dlouhých let, ale to, co se děje poslední dny, to nutí i ty, kteří Babiše nesnášeli, aby ho nakonec podpořili. Nemluvím o sobě, ale jen za včerejšek jsem zaznamenal u dvou mých přátel, kteří mají dobrý osobní důvod Babišem pohrdat, že ho přesto zvolí, když vidí, co je zač druhá strana – generál a jeho fanatičtí a násilničtí příznivci lačnicí po válce a po krvi. Pokud Pavel prohraje, nebude to vina venkova, extrémistů, vidláků, balíků, švábů, dezolátů či jak nás všelijak častují, ale pouze vina pravdoláscky samotné, která se zase úplně odkopala a to, co zpod té peřiny vykukuje, je natolik odporné, že pro mnohé lidi bude volba nakonec vypadat tak, že si řeknou – raději Babiš, než tohle...

Samozřejmě vím, že i kdyby Babiš vyhrál, my vyhráno nemáme. Nebude to žádná velká sláva, nebude to žádná velká jistota, že je národ z nejhoršího venku. Může zradit, otočit, lavírovat, odvolat své

sliby, to všechno je možné. Budou na něj velké tlaky a nakonec se dá předpokládat, že i on těmto tlakům podlehne. Ale zde jde o čas. Když americký páníček zavelí, Fiala okamžitě podá pac. A Pavel na Hradě okamžitě začne slintat (říká se tomu Pavlův reflex). Babiš možná také nakonec podá pac, ale bude to natahovat, bude lavírovat. Nepodá ji hned. A to může být rozhodující. Globalistům ve finále poslouží možná oba, ale jeden je pouhý úředník, který nemá žádnou čest a podrží každému, kdo je zrovna u moci, kdežto druhý je byznysmen, který hájí své zájmy a dá se očekávat, že v „zájmu svých zájmů“ bude mnohem racionálnější, než fanatic a extrémista Pávek. Možná to jsou jen plané naděje – ale zase: kdyby ne, tak proč by kampaň proti Babišovi byla tak masivní? Kdyby bylo úplně jedno, kdo tam usedne, proč by liberálové odhazovali své liberální masky a chovali se jako nejhorší monstra z bečkových filmů? Něco zde nehraje – mám pocit, že jsou tyto volby důležitější, než mnohé jiné.

Půjdu to Babišovi hodit a jak jsme se shodli na sněmu – i kdyby to nedopadlo, alespoň chceme pozorovat ty protáhlé držky, až demoliberalové uvidí, kolik dezolátů v České republice žije. A kdyby to dopadlo – panečku, to si po letech snad pustím televizi, abych se mohl kochat, jak tam všichni kvičí, prskají, kňučí, rudnou a pukají vzteky, jak tam naříkají, sténají, běsní, dští síru a vyhlašují klatbu nad polovinou národa. To by bylo něco.

Tak za týden...

Vlasti a „dezolátům“ zdar, Pavlovi a „liberálním demokratům“ zmar!

Adam B. Bartoš
předseda Národní demokracie

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: